Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

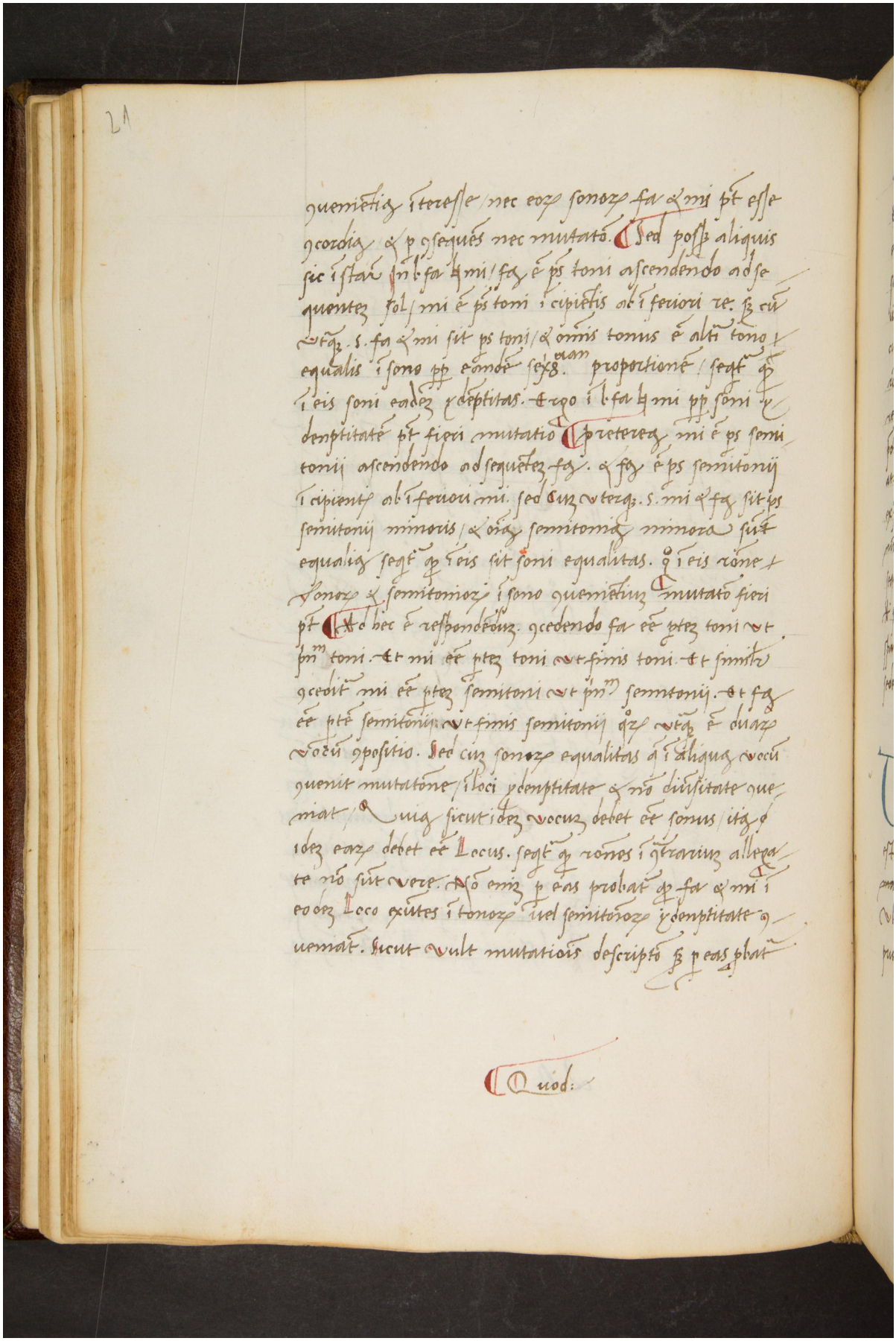

21

quemlibet ita interesse / nec eorz sonorz fa & mi pt esse
concordia / & p oseques nec mutatio. Sed possz aliquis
sic istare in l. fa ut mi / fa ē ps toni ascendendo ad se
quentez sol / mi ē ps toni incipientis ab inferiori re. ꝗ cū
tertiz. s. fa & mi sit ps toni / & omnis tonus ē altiori tono
equalis in sono pp eorndē sexta. proportione / sequit qd
in eis soni eadez ydentitas. Ergo in l. fa ut mi pp soni
ydentitatē pt fieri mutatio. Preterea mi ē ps semi
tonij ascendendo ad sequentez fa. & fa ē ps semitonij
incipientis ab inferiori mi. sed cum tertiz. s. mi & fa sit ps
semitonij minoris / & oia semitonia minora sint
equalia sequit qd in eis sit soni equalitas. q̄ in eis tone
sonorz & semitoniorz in sono quemlibet mutatio fieri
pt. Ad hec ē respondendum. ꝗcedendo fa ē pter toni ut
pm toni. Et mi ē pter toni ut finis toni. Et similiter
ꝗcedit mi ē pter semitonij ut pm semitonij. Et fa
ē pter semitonij ut finis semitonij. q̄z ut tertiz ē duarz
vocū oppositio. Sed cum sonorz equalitas ab in aliqua vocū
quemlibet mutatione / in loci ydentitate & nō diuersitate que
mat / quia sicut idez vocum debet ē sonus / ita q̄
idez eorz debet ē locus. sequit qd rones in contrariū allega
te nō sint vere. Ad ō enim p eas probat qd fa & mi in
eodez loco existentes in tonorz vel semitoniorz ydentitate q̄
uemat. sicut vult mutationis descriptio ꝗ p eas probat

Quod: